

det, at der har været en for mig ganske uforstaaelig Kritik, ikke alene af Enkelt- hederne, men ogsaa af selve Formen for Bekendtgørelsen, af hele Administrations- systemet. Man har ment, at det ikke ret vel kunde lade sig forene med Lovens Bestem- melser, og under Hensyn hertil har jeg valgt at forelægge Bekendtgørelsen i sin Helhed for Rigsdagen. Jeg har nemlig den Mening, at naar man har et forskelligt Syn paa, hvad der kunde være foreneligt med en Lovs Givelse, er det naturligt, at man søger Rigs- dagen og anmoder den om at afgøre Spørgs- maalet, fremfor at en Minister administrativt skal afgøre det. Jeg maa hævde, at efter den vedtagne Lovs § 3 og efter de Bemærkninger, som fulgte med Lovforslaget i sin Tid, og som jeg udtrykkelig fremhævede Betyd- ningen af under Sagens Behandling, har jeg været fuldt berettiget til at forme Bekendtgørelsen, saaledes som jeg har gjort det, Overensstemmelse med de Principper, man fulgte i 1918.

Thomas Larsen: Da jeg fuldt ud kan slutte mig til den højtærede Indenrigsmini- sters Udtalelser, kan jeg fatte mig meget kort. Det foreliggende Forslag til Rigsdags- beslutning har jo ikke vundet fuld Tilslut- ning i Afviklingsudvalget saa lidt som i det andet høje Ting, idet det radikale og det socialdemokratiske Parti ikke har kunnet give Bekendtgørelsen deres Tilslutning under Paaberaabelse af, at de foreslaaede Maksimalpriser paa Brænde er for høje. Det fore- kommer mig imidlertid, at Ministeren ved Fastsættelsen af Maksimalprisen paa Brænde har truffet det rette saa godt, som det over- hovedet er muligt, thi det kan ikke nægtes, at det er en vanskelig Opgave for en Minister at forene Skovejernes og Forbrugernes Inter- esser, og en hvilken som helst Minister, der vil forsøge derpaa, vil selvfølgelig være udsat for at møde Kritik. Det er ogsaa Tilfældet her, men den højtærede Indenrigsminister har forsøgt at forene de modstridende Inter- esser og har foreslaaet en Forhøjelse af Prisen paa Brænde, der antagelig svarer til den Forhøjelse af Arbejdslønnen, som har fundet Sted siden den 8. November 1919, da de forrige Maksimalpriser blev fastsat. Fra et Forbrugerstandpunkt maa dette synes rime- ligt, og den Pris, den højtærede Minister foreslaar, ligger jo langt under, hvad Skov- foreningens Repræsentanter har ment vilde være passende. Erkender man, at Arbejds- lønnen er steget siden den 8. November 1919, maa man dog ogsaa erkende det be- rettigede i at forhøje Maksimalprisen paa Brænde, thi ellers kommer man betydeligt

under den Pris — 18 Kr. for Klovbrænde for at nævne en enkelt Post —, som den forrige Indenrigsminister Hr. Rode foreslog, og den højtærede Indenrigsminister har selvfølgelig Ret i, at der maa være et vist Forhold mellem Prisen paa Tørv og Prisen paa Brænde. Naturligvis kan der tvistes om, hvorvidt Maksimalprisen paa Klov- brænde skal forhøjes med 4,50 Kr., eller den skal forhøjes med lidt mere eller lidt mindre — det maa altid være en Skønssag —, men i det hele tror jeg, at Forslaget med de nuværende Arbejdspriser in mente er saa gunstigt for Forbrugerne, som det med Rimelighed kan ventes. Og ud fra dette Synspunkt kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til Rigsdagsbeslutning til Vedtagelse.

C. F. Sørensen: Den højtærede Inden- rigsinstitutters Forelæggelsestale havde en særlig Karakter, idet den baade i sin Form og sit Indhold var en Forsvarstale. Det fore- liggende Forslags Indhold bærer ogsaa stærke Vidnesbyrd om, at denne Forsvarstale var nødvendig. Thi der er ingen Tvivl om — den ærede Indenrigsminister har det sikkert ogsaa paa Følelsen —, at dette For- slags Priser vil vække mere end almindelig Opsigt ud over Landet. Den danske Be- folkning befinder sig sikkert i Øjeblikket i en vanskeligere Krisesituation med mør- kere Udsigt for Fremtiden, end der har været i noget af de tunge Krigsaar, som alt er passeret. Der er alle Vegne Tale om at spare, der er alle Vegne Tale om at foretage beskyttende Foranstaltninger for de Dele af Befolkningen, der udsættes for Farer paa Grund af de overordentlige Vanskeligheder, som truer vor Handel og vore øvrige Er- hverv. Og samtidig med, at Rigsdagen og Regeringen beskæftiger sig med disse For- hold, møder Indenrigsministeren frejdigt op med et Forslag, der forøger den bestaa- ende Dyrtid, lægger, som Ministeren gan- ske rigtigt sagde, en Forhøjelse af 25 pCt. paa Brændselsprisen. Noget saadant maa naturligvis vække Opmærksomhed ude i Be- folkningen, og jeg tror, at dette Forslag vil føre til, at Oplysningen omkring i Landet vil tage hurtigere Fart, end den hidtil har taget. Ved dette Forslags Hjælp vil der sikkert kunne vækkes Opmærksomhed og politisk Interesse i Befolkningslag, som før har været uimodtagelige for et saadant Op- lysningsarbejde. Jeg tror, at selv Befolk- ningen i Dele af vort Land, der har haft en lidt langsommere og tungere Udvikling maa kunne forstaa dette, jeg tror, at selv ovre paa Vestkysten — (Indenrigsministeren [Si-